

udgifter, der er forbundet med gennemførelse af landebesøg.

Endelig indeholder *artikel 19-21* forskellige bestemmelser om sekretariatsbistand til GRECO og om fremgangsmåden ved ændringer og udtræden af GRECO-aftalen.

4.5. EU's fælles aktion om bestikkelse i den private sektor

Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 22. december 1998 på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union en fælles aktion om bestikkelse i den private sektor (EU's fælles aktion). Den pågældende fælles aktion, der trådte i kraft ved offentliggørelsen i EF-Tidende den 31. december 1998, er optaget som *bilag 7* til lovforslaget.

Formålet med EU's fælles aktion er at styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne i den Europæiske Union om bekæmpelse af bestikkelse i *den private sektor*. Fælles aktionen supplerer første og anden protokol til EU-svigskonventionen og EU-bestikkelseskonventionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4.2., hvor der er redegjort for bestemmelserne om bestikkelse i den private sektor i artikel 7 og 8 i Europarådets korruptionskonvention.

Artikel 1 indeholder en definition af følgende begreber: »person«, »juridisk person« og »pligtforsømmelse«.

Ved »person« forstås enhver ansat eller anden person, når vedkommende i en hvilken som helst egenkab leder eller arbejder for eller på vegne af en fysisk eller juridisk person, der driver virksomhed i den private sektor.

Ved »juridisk person« forstås enhver enhed, der har denne status i henhold til gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Ved »pligtforsømmelse« forstås pligtforsømmelse i overensstemmelse med national ret. I national ret bør begrebet pligtforsømmelse mindst omfatte enhver illoyal optræden, som udgør et brud på en lovbestemt pligt, eller i givet fald et brud på faglige regulativer eller instrukser, der gælder inden for en i artiklens første led defineret persons forretningsområde.

Efter *artikel 2, stk. 1*, betragtes det som *passiv bestikkelse* i den private sektor, at en person forsætligt, som led i sine forretningsmæssige aktiviteter, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager en uberettiget fordel, uanset dennes art, for sig selv eller tredjemand, eller tager imod et løfte herom, for i

strid med sine pligter at udføre eller undlade at udføre en handling.

Efter *artikel 2, stk. 2*, skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i *stk. 1* omhandlede adfærd gøres strafbar. Disse foranstaltninger skal mindst dække adfærd, som medfører eller kan medføre konkurrencefordrejning i det mindste inden for det fælles marked, og som påfører eller kan påføre andre økonomisk skade ved uretmæssig tildeling eller mangelfuld udførelse af en kontrakt.

Efter *artikel 3, stk. 1*, betragtes det som *aktiv bestikkelse* i den private sektor, at enhver forsætligt, direkte eller gennem tredjemand, lover, tilbyder eller yder en person en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, som led i vedkommendes forretningsmæssige aktiviteter, for at denne person i strid med sine pligter skal udføre eller undlade at udføre en handling.

Efter *artikel 3, stk. 2*, skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i *stk. 1* omhandlede adfærd gøres strafbar. Disse foranstaltninger skal mindst dække adfærd, som medfører eller kan medføre konkurrencefordrejning i det mindste inden for det fælles marked, og som påfører eller kan påføre andre økonomisk skade ved uretmæssig tildeling eller mangelfuld udførelse af en kontrakt.

Herudover pålægger *artikel 4* medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at passiv og aktiv bestikkelse samt medvirken eller anstiftelse hertil kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, frihedsstraf, som kan medføre udlevering. For så vidt angår mindre alvorlige tilfælde af aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor kan en medlemsstat dog fastsætte sanktioner af en anden art end de ovennævnte.

Artikel 5 og 6 indeholder bestemmelser, der medfører pligt til at kunne straffe juridiske personer for aktiv bestikkelse. Der henvises herom til pkt. 5.3.

Artikel 7 fastsætter regler om straffemyndighed (jurisdiktion). Efter bestemmelsens *stk. 1, litra a*, er der pligt til at have straffemyndighed i tilfælde, hvor lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på medlemsstatens område.

Endvidere er der pligt til at have straffemyndighed i tilfælde, hvor gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, idet det dog i medlemsstatens lovgivning kan kræves, at adfærden også skal være strafbar i det land, hvor den fandt sted, jf. *stk. 1, litra b*, og i tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, der driver virksomhed